

Ingers tankar

Kristider

Krigsindustrin går på högvarv överallt och deras börskurser stiger. Krigsprofitörerna är redan igång. De som förstår att de kan tjäna pengar på att människor dör.

Livsmedelsjättarna har förståndigt nog satt igång i god tid och redan kunnat sno åt sig mycket under flera år så de har redan samlat en hel del i sina lador. Nu kan de sätta upp priserna ytterligare om det blir oår i världen.

Kaffet lär bli ännu dyrare, liksom choklad och kanske te. Exotiska frukter men även de vanliga bananerna, som kommer långt bortifrån, kommer att bli mer sällsynta på butikshyllorna.

Kött och fisk har redan gått upp väldigt mycket och kommer att bli ännu dyrare. Fiskbestånden i Östersjön och i andra hav är starkt decimerade av för intensivt fiske. Gammaldags råvaror kommer att återuppstå.

Det lär odlas 13 olika sorters baljväxter i Sverige. Vi är visst självförsörjande när det gäller morötter, men även dessa kommer säkert att efterfrågas mer och bli dyrare.

Vi är till 95 procent självförsörjande med potatis, den har gått upp rejält i pris men blir säkert ännu dyrare. Den som har egen mark att odla på får lära sig vad hen kan göra.

Även om vi odlar mycket spannmål så kommer **vårt dagliga bröd** att bli ännu dyrare. Kanske läge

att baka själv? Brödsvinnet kommer definitivt att bli mindre.

Under andra världskriget höll sig många som bodde på landet med egen gris, höns eller kaniner som användes i det egna hushållet.

Något som inte var så vanligt då, men som det finns mycket av idag är vildsvin och de kommer att leva mycket farligare i händelse av kris och krig. Kan tala om att vildsvinskött är godare än det från våra tamsvin.

Ransoning kanske kommer att behövas och svarta-börs-verksamhet uppstår som direkt följd. Drivmedel blir dyrare. Kollektivtrafiken får byggas ut. Tänk vad bra det hade varit nu om underhållet av våra järnvägar hade skötts på ett bättre sätt tidigare.

Kanske kommer vi att gå mer på bio? Tänk om folkparkerna plötsligt kom till heders igen?

Sveriges Radio får damma av Ulla Billquists **Min soldat**.

Men Arja Saijonmaas insjungning (1987) av Jan Hammarlunds **Jag vill leva i Europa**, från 1982, känns som ett modernare alternativ:

Jag vill leva i Europa, jag vill älska och sjunga här. Jag vill skratta och gråta och dansa, jag är yr och förlorad och kär.

När jag tänker på hela Europa och på oss som hör hemma här.